



Skriftlig fremsættelse (7. oktober 2026)

Justitsministeren (Nicolai Wammen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om produktansvar
(Lovforslag nr. L 32)

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2853 af 23. oktober 2024 om produktansvar og om ophævelse af Rådets direktiv 85/374/EØF (herefter produktansvarsdirektivet) i dansk ret. Produktansvarsdirektivet ophæver og erstatter Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (herefter ”1985-direktivet”).

Det overordnede formål med direktivet at revidere produktansvarsreglerne, så de tilpasses i lyset af den teknologiske udvikling, nye forretningsmodeller i forbindelse med cirkulær økonomi og nye forsyningskæder. Direktivet skal sikre, at produktansvarsreglerne fortsat lever op til deres formål om at sikre et velfungerende indre marked, fri bevægelighed for varer, lige konkurrence mellem markedsaktører samt et højt niveau af beskyttelse af forbrugernes sundhed og ejendom.

Produktansvarsdirektivet viderefører det objektive ansvar for skader forvoldt af defekte produkter, som producenter er pålagt efter de gældende regler, men indeholder i forhold til 1985-direktivet en række ændringer, ligesom direktivet er betydeligt mere detaljeret end 1985-direktivet med henblik på i endnu højere grad end hidtil at harmonisere reglerne om produktansvar.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

Der foreslås en række præciseringer og ændringer af de nugældende definitioner. Det vil bl.a. fremgå, at produktbegrebet også omfatter digitale produktionsfiler, råmaterialer og software. Endvidere tilføjes en række nye definitioner.

Endvidere foreslås kredsen af ansvarlige erhvervsdrivende udvidet til også at omfatte fabrikantens bemyndigede repræsentant, udbydere af distributionstjenester og visse onlineplatforme. En person, der ændrer et produkt væsentligt uden for fabrikantens kontrol og derefter gør det tilgængeligt på markedet eller tager det i brug, vil desuden anses som fabrikant af det pågældende produkt.

Herudover foreslås med lovforslaget indført en række formodningsregler, som under visse betingelser vil lette skadelidtes bevisbyrde i sager om produktansvar.

Endelig foreslås det, at den absolutte forældelsesfrist udvides fra 10 til 25 år i tilfælde, hvor en personskade først viser sig efter en længere periode.

Produktansvarsdirektivet er – ligesom 1985-direktivet – et totalharmoniseringsdirektiv. Derfor kan der inden for direktivets anvendelsesområde som udgangspunkt ikke fastsættes regler, der afviger fra reglerne i direktivet. Direktivet indeholder én regulatorisk valgmulighed.

Der lægges med lovforslaget op til, at implementeringen af direktivet som udgangspunkt vil ske uden overimplementering. Det skyldes, at det vurderes, at direktivet sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, balancerer hensynene til forbrugere og erhvervslivet, og at overimplementering vil kunne pålægge erhvervslivet unødige byrder.

Som følge heraf lægges der op til ikke at udnytte muligheden efter produktansvarsdirektivet for at fastsætte regler om at indføre ansvar for udviklingsskader. Dermed vil erhvervsdrivende – som i dag – ikke være ansvarlige for produktsskader, der ikke kunne opdages på det tidspunkt, hvor produktet blev bragt i omsætning eller taget i brug, men hvor det på grund af den tekniske og videnskabelige udvikling på et senere tidspunkt bliver muligt at konstatere, at produktet lider af en defekt.

Den gældende produktansvarslov indeholder særlige danske regler om mellemhandleres præsumptionsansvar- og hæftelsesansvar. Reglen om mellemhandlerens præsumptionsansvar indebærer, at en mellemhandler skal erstatte skader omfattet af loven, medmindre mellemhandleren kan godtgøre, at skaden ikke skyldes dennes fejl eller forsømmelse. Reglen om mellemhandlerens hæftelsesansvar indebærer, at mellemhandlere hæfter for skader omfattet af loven, i det omfang skaden skyldes fejl eller forsømmelse begået af producenten eller tidligere mellemhandlere i omsætningskæden. Med henblik på at sikre et fortsat højt forbrugerbeskyttelsesniveau lægges der op til, at de særlige danske regler opretholdes inden for rammerne af det nye direktiv, idet begrebet ”mellemhandler” ændres til ”distributør” i overensstemmelse med direktivets terminologi.

Produktansvarsdirektivet harmoniserer bl.a. ikke reglerne om fremlæggelse af bevismateriale ved anerkendelsessøgsmål. Der lægges med lovforslaget op til en begrænset overimplementering af direktivets regler om fremlæggelse af bevismateriale, så reglerne skal gælde uafhængigt af skadelidtes påstand, herunder i sager om anerkendelsessøgsmål,

da en direkte implementering kan medføre, at forbrugerens adgang til at begære bevismateriale fremlagt afhænger af den nedlagte påstand i sagen.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. januar til den 6. februar 2026 været sendt i høring hos en række myndigheder og organisationer m.v. Et udkast til lovforslag har efterfølgende i perioden fra den 16. februar til den 23. februar 2026 (7 dage) været sendt i høring hos Rigsombudsmanden på Færøerne og Færøernes landsstyre.

De bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre produktansvarsdirektivet i dansk ret, skal være vedtaget og offentliggjort senest den 9. december 2026.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.